

Republika Hrvatska
Općinski sud u Rijeci
Rijeka, Žrtava fašizma 7

Poslovni broj Pr-244/2022-48

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Rijeci, po sucu toga suda Mariji Predovan Matoković, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Dane Rotima iz Viškova, Gornji Jugi 28c, OIB: 63932856854, zastupanog po punomoćnici Sanji Gelić, odvjetnici iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Angelike Rajačić Bonifačić i Sanje Gelić iz Rijeke, protiv tuženika ĆOSIĆPROMEX društvo s ograničenom odgovornošću za gradnju, trgovinu i usluge, Glavna Podružnica za gradnju i popravak brodova Zagreb u stečaju, Zagreb, Zagrebačka avenija 104, OIB: 87489058793, zastupanog po stečajnom upravitelju Domagoju Iliću iz Zagreba, Hrastov gaj 24, radi naknade štete, nakon glavne javne rasprave, zaključene 4. ožujka 2024., u prisutnosti tužitelja i njegove punomoćnice, a u odsutnosti uredno pozvanog tuženika, objavljene 10. travnja 2024.,

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku ĆOSIĆPROMEX društvo s ograničenom odgovornošću za gradnju, trgovinu i usluge, Glavna podružnica za gradnju i popravak brodova Zagreb u stečaju, Zagreb, Zagrebačka avenija 104, OIB: 87489058793, da tužitelju Dani Rotimu iz Viškova, Gornji Jugi 28c, OIB: 63932856854, isplati na ime imovinske štete s osnova troškova liječenja, pojačane ishrane i tuđe pomoći i njege iznos od 4.008,00 eura sa zakonskom zateznom kamatom počev od 10. travnja 2024. pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta, za tri postotna poena, sve u roku do 15 dana.

II. Nalaže se tuženiku ĆOSIĆPROMEX društvo s ograničenom odgovornošću za gradnju, trgovinu i usluge, Glavna podružnica za gradnju i popravak brodova Zagreb u stečaju, Zagreb, Zagrebačka avenija 104, OIB: 87489058793, da tužitelju Dani Rotimu iz Viškova, Gornji Jugi 28c, OIB: 63932856854, isplati na ime naknade štete zbog izgubljene zarade iznos od 22.417,32 eura sa zakonskom zateznom kamatom obračunatom kako slijedi:

- na iznos od 642,40 eura od 16.04.2017. do isplate
- na iznos od 248,86 eura od 16.05.2017. do isplate
- na iznos od 284,15 eura od 16.06.2017. do isplate

- na iznos od 319,50 eura od 16.07.2017. do isplate
- na iznos od 248,81 eura od 16.08.2017. do isplate
- na iznos od 319,50 eura od 16.09.2017. do isplate
- na iznos od 284,15 eura od 16.10.2017. do isplate
- na iznos od 284,15 eura od 16.11.2017. do isplate
- na iznos od 319,50 eura od 16.12.2017. do isplate
- na iznos od 248,81 eura od 16.01.2018. do isplate
- na iznos od 354,85 eura od 16.02.2018. do isplate
- na iznos od 284,15 eura od 16.03.2018. do isplate
- na iznos od 319,50 eura od 16.04.2018. do isplate
- na iznos od 248,81 eura od 16.05.2018. do isplate
- na iznos od 319,50 eura od 16.06.2018. do isplate
- na iznos od 284,15 eura od 16.07.2018. do isplate
- na iznos od 248,81 eura od 16.08.2018. do isplate
- na iznos od 1.061,78 eura od 16.09.2018. do isplate
- na iznos od 354,85 eura od 16.10.2018. do isplate
- na iznos od 125,02 eura od 16.11.2018. do isplate
- na iznos od 708,32 eura od 16.12.2018. do isplate
- na iznos od 708,32 eura od 16.01.2019. do isplate
- na iznos od 708,32 eura od 16.02.2019. do isplate
- na iznos od 708,32 eura od 16.03.2019. do isplate
- na iznos od 708,32 eura od 16.04.2019. do isplate
- na iznos od 708,32 eura od 16.05.2019. do isplate
- na iznos od 708,32 eura od 16.06.2019. do isplate
- na iznos od 708,32 eura od 16.07.2019. do isplate
- na iznos od 708,32 eura od 16.08.2019. do isplate
- na iznos od 708,32 eura od 16.09.2019. do isplate
- na iznos od 708,32 eura od 16.10.2019. do isplate
- na iznos od 708,32 eura od 16.11.2019. do isplate
- na iznos od 708,32 eura od 16.12.2019. do isplate
- na iznos od 708,32 eura od 16.01.2020. do isplate
- na iznos od 708,32 eura od 16.02.2020. do isplate
- na iznos od 303,44 eura od 16.03.2020. do isplate
- na iznos od 284,15 eura od 16.04.2020. do isplate
- na iznos od 319,50 eura od 16.05.2020. do isplate
- na iznos od 284,15 eura od 16.06.2020. do isplate
- na iznos od 248,81 eura od 16.07.2020. do isplate
- na iznos od 319,50 eura od 16.08.2020. do isplate
- na iznos od 284,15 eura od 16.09.2020. do isplate
- na iznos od 284,15 eura od 16.10.2020. do isplate
- na iznos od 319,50 eura od 16.11.2020. do isplate
- na iznos od 248,81 eura od 16.12.2020. do isplate

- na iznos od 319,50 eura od 16.01.2021. do isplate
- na iznos od 354,85 eura od 16.02.2021. do isplate
- na iznos od 248,81 eura od 16.03.2021. do isplate
- na iznos od 284,15 eura od 16.04.2021. do isplate
- na iznos od 319,50 eura od 16.05.2021. do isplate
- na iznos od 284,15 eura od 16.06.2021. do isplate
- na iznos od 284,15 eura od 16.07.2021. do isplate

za razdoblje od 1. siječnja 2017. do 31. prosinca 2022. po stopi u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, uvećanom za tri postotnih poena, a od 1. siječnja 2023. pa nadalje do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, sve u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi parnični trošak u visini od 7.283,83 s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom obračunatom od 10. travnja 2024. do isplate, po stopi koja se obračunava uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, u roku od osam dana, dok se s preostalim dijelom zatraženog troška odbija kao neosnovanim.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je bio u radnom odnosu kod tuženika temeljem Ugovora o radu na određeno vrijeme počev od 4. lipnja 2014., kontinuirano do 28. veljače 2019., temeljem kojeg je obavljao poslove radnog mjesta brodomonter-kv. Tuženik da je pravna osoba sa sjedištem u Bosni i Hercegovini, ali u Republici Hrvatskoj da ima registriranu podružnicu sa sjedištem u Zagrebu (ranije u Splitu), pri čemu se najvećim dijelom bavi gradnjom i popravkom brodova. Tuženik da je kao osiguranik s Croatia osiguranjem d.d. zaključio policu osiguranja br. 078160020509 od 29. rujna 2016., temeljem koje je pokrivena odgovornost poslodavca prema djelatnicima za štete iz djelatnosti, slijedom čega oba solidarno odgovaraju za štete prema djelatnicima tuženika proizašle iz djelatnosti. Tužitelj je 13. travnja 2017. pretrpio ozljedu na radu obavljajući poslove svog radnog mjesta i to u Brodogradilištu 3.Maj u Rijeci (gdje je upućen po nalogu poslodavca), kada je došlo do zapaljenja prilikom rada na puntiranju pregrada na novogradnji broda. Do predmetne nezgode je došlo prilikom tužiteljevog obavljanja rada na rezanju metalne pregrade s plinskim aparatom u komori sekcije broda, uslijed čega je došlo do zapaljenja zaštitnog odjela te teških tjelesnih ozljeda. Prilikom rada tužitelj da je koristio sva zaštitna sredstva koja mu je poslodavac stavio na raspolaganje i koja su procjenom rizika bila predviđena, no inspekcijskim nadzorom da je utvrđeno da poslodavčeva procjena rizika nije odgovarala stvarno postojećim rizicima, odnosno da rizik od prskanja rastaljenog metala uopće nije bio predviđen u procjeni rizika, a što je moralo biti predviđeno, te da je sukladno tome i radnicima trebalo osigurati zaštitno odijelo

otporno na prskanje rastaljenog metala. Jednako tako, niti u poslodavčevim uputama za rad na siguran način da nije bila predviđena i zapisana moguća opasnost i rizik od zapaljenja radnog odijela plinskim aparatom u skućenom prostoru, kao niti opasnost od prskanja rastaljenog metala, niti rizik od gušenja i oštećenja dišnih organa prevrućim zrakom, kao što je u konkretno bio slučaj. Uslijed navedenog tuženiku, kao poslodavcu, da je inspekcija zaštite na radu izrekla i zabranu obavljanju radnih postupaka na način koji je doveo do predmetne nezgode. Predmetna ozljeda je priznata i potvrđena kao ozljeda na radu i od strane Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje rješenjem od 12. srpnja 2017. Uslijed štetnog događaja tužitelj je zadobio teške tjelesne ozljede zbog čega je odmah zaprimljen na Odjelu intenzivnog liječenja KBC Rijeka gdje se liječio sve do 8. svibnja 2017. kada je prebačen na Odjel plastične kirurgije KBC Rijeka na kojem je zadržan sve do 29. svibnja 2017. Tužitelj je prilikom predmetne nezgode zadobio ozljede u vidu opekline dišnih puteva, opekline i korozije lica, trupa, obje šake, ruke, lijeve natkoljenice i potkoljenice tj. multiplih lokalizacija budući su opekline zahvatile više od 30% površine tijela. Navedene opekotine ostavile su duboke ožiljke koji su vrlo uočljivi i koje je konstanto potrebno tretirati posebnim medicinskim kremama. Tijekom liječenja tužitelj je prošao višestruka RTG, CT, MR, EMNG snimanja, analize krvi, strogo mirovao dugi vremenski period, provodio fizikalne terapije i medicinske rehabilitacije, radi poboljšanja zdravstvenog stanja te u tom smislu imao i mnoge druge neugodnosti i nelagode tijekom liječenja i oporavka. O ozbiljnosti ozljeda govori i okolnost da je tužitelj drugi dan nakon nezgode pretrpio srčani arrest te je mjesec i pol dana bio na umjetnoj ventilaciji, kada mu je učinjena i traheotomija i torakalna drenaža. Jednako tako kod tužitelja je zbog nezgode došlo i do pneumotoraksa. Predmetne ozljede trajno su utjecale i promijenilo zdravstveno stanje tužitelja budući se radi o teškim ozljedama, odnosno traumama koje su trajno umanjile njegovu životnu i radnu sposobnost. Uslijed nezgode kod tužitelja je došlo do udisanja užarenih plinova, a što je dovelo do nepovratnog narušenja funkcije disanja, govora, sluha itd. Tužitelj je nakon nezgode zaostao izrazit gubitak sluha, tako da je isti prisiljen nositi slušni aparat. Tužitelju je osim gubitka sluha zaostala i djelomična paraliza glasnica i grkljana zbog čega ima teških problema sa govorom i artikulacijom do te mjere da mu je rješenjem HZMO od 10. travnja 2020. utvrđeno postojanje tjelesno oštećenja od 90%. Tužitelju su zaostale posljedice i u vidu trajne ukočenosti šake i podlaktice zbog ozljede živca tako da više nije u mogućnosti samostalno obavljati niti najuobičajenije svakodnevne kućanske aktivnosti, a niti raditi. Istome je trajno smanjena životna aktivnost odnosno opća i radna sposobnost budući da više nije u mogućnosti samostalno obavljati niti najuobičajenije svakodnevne aktivnosti. Uslijed navedenog, tužitelj je od nastanka ozljede pa do danas konstantno podvrgnut brojnim specijalističkim pregledima i terapijama, te je kontinuirano na bolovanju. Jednako tako, tužitelju su zaostale i neurološke smetnje u vidu nemogućnosti pamćenja i shvaćanja, poremećaj orijentacije, poremećaj govora, smanjene sposobnosti motoričkih aktivnosti, konstanti kašalj jer mu kod gutanja tekućine odlazi u pluća, nemogućnost jedenja krute hrane zbog opasnosti od gušenja itd. Tužitelju je cijelo vrijeme liječenja potrebna tuđa pomoć i njega, a s obzirom na trajnu ukočenost šake i podlaktice zbog ozljede živca tuđa pomoć mu je i dalje potrebna. Naime, tužitelju je nakon izlaska iz bolnice svakodnevno bila potrebna patronaža i previjanje odnosno stalna njega i pomoć. Isto osobito stoga jer isti nije mogao jesti krutu hranu te mu je trebalo pripremati visokoproteinske napitke odnosno posebnu i nutritivnu pojačanu prehranu. Isti je jednako tako bio i teško pokretan te se jedva kretao uz pomoć hodalice, tako da mu je i kod pomicanja u krevetu odnosno

najmanjeg pokreta, održavanja higijene, oblačenja i dr. trebala tuđa pomoć. Ujedno se ističe da je osim pretrpljenih fizičkih ozljeda tužitelj doživio teški psihički šok i stres koji se manifestiraju u vidu straha te uznemirenost pogotovo prije spavanje zbog čega još uvijek ne može zaspati bez tablete za spavanje. Tužitelj ima noćne more te se često niću budu s povicima "vatra" zbog čega je prisiljen liječiti se i kod psihijatra. Posljedice koje je tužitelju ostavilo nesretni slučaj su trajne te znatno otežavaju obavljanje njegovih svakodnevnih životnih i radnih aktivnosti. Jednako tako, tužitelju pored navedene neimovinske štete nastupila i imovinska šteta u vidu troškova liječenja koje traje već tri godine, izgubljene zarade, troškova tuđe pomoći i njege čitavo vrijeme liječenja, što iziskuje napore cijele obitelji, kao i troškove pojačane i posebne ishrane itd., a sve zbog ugroženog zdravlja, odnosno narušenog tjelesnog i duševnog integriteta. Osim toga, tužitelj više nije radno sposoban, uslijed čega je kod HZMO u tijeku postupak radi utvrđivanja postotka tjelesnog oštećenja te prava na invalidsku mirovinu. Obzirom da je tužitelj nesposoban za rad te su njegove mogućnosti ostvarivanja zarade radom uništene, to isto trpi i štetu po osnovu izgubljene zarade. Naime, tužitelj je za vrijeme trajanja radnog odnosa primao naknadu plaće u visini 1000% iznosa plaće, ali od 28. veljače 2019. po osnovu bolovanja na teret HZZO dobiva naknadu u visini od 2.663,20 kuna, a očekuje se da će istome zbog radne nesposobnosti biti utvrđena invalidska mirovina u još manjem iznosu. Imajući u vidu da bi isti, da nije bilo nezgode, zasigurno radio do svoje 65 godine i mjesečno zarađivao prosječnu plaću od 6.200,00 kuna netto, to proizlazi da će isti samo do 65 godine mjesečno primati 3.500,00 kuna manje nego što bi primao da nije bilo štetnog događaja. Naime, od 28. veljače 2019. pa do uvjeta za mirovinu u veljači 2022. tužitelj je svojim radom mogao zaraditi više od 220.000,00 kuna netto. Isti će zbog nezgode kroz eventualnu invalidsku mirovinu koja je još neizvjesna u istom periodu ostvariti znatno manje prihode što znači da isti već trpi štetu u uvidu izgubljene zarade. Jednako tako tužitelj će trpjeti štetu i u vidu izgubljene zarade kao razlike između iznosa koji će ostvarivati s osnova invalidske mirovine te pune starosne mirovine koju bi ostvario da nije bilo štetnog događaja. Stoga se drži da se radi o okolnostima koje predstavljaju ozbiljne razloge za određivanje i naknade štete u visu kapitalizirane rente. Iz navedenog je razvidno da je zbog štetnog događaja tužitelj pretrpio povrede prava osobnosti i to kako u vidu neimovinske štete s osnova duševnih boli zbog smanjenih životnih aktivnosti, pretrpljenog straga, naružena te s osnova pretrpljene fizičke boli, tako i uvidu imovinske štete s osnova troškova liječenja, pojačane ishrane te tuđe pomoći i njege. Za štetu koju je tužitelj pretrpio isključivo e odgovoran 1-tuženik, kao poslodavac, koji temeljem čl. 25. Zakona o zaštiti na radu za štetu nastalu zbog ozljede na radu odgovora po načelu objektivne odgovornosti. Jednako tako, prema odredbi čl. 111. Zakona o radu u slučaju ako radnik pretrpi štetu na radu ili u vezi s radom, poslodavac je dužan radniku naknaditi štetu po općim propisima obveznog prava. Konačno, 1.-tuženik kao poslodavac koji se bavi opasnom djelatnošću odgovara po principu objektivne odgovornosti i sukladno čl. 1064. Zakona o obveznim odnosima. Kako 2.-tuženi solidarno odgovara za štetu sa tuženikom, kao poslodavcem, to se tužitelj prvi puta obratio sa pisanim zahtjevom za naknadu štete tuženiku dana 26. travnja 2018., a Croatia osiguranju d.d. dana 27. srpnja 2018. koji je odlukom od 1. lipnja 2020 ponudio tužitelju povišiti naknadu za samo 3.000,00, ali navedeni iznos tužitelju nije isplaćen. Slijedom navedenog, obzirom da tuženici odbijanju tužitelju isplatiti pravičnu novčanu naknadu za pretrpljenu štetu, to tužitelj predlaže usvojiti tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti, uz naknadu parničnog troška.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu, opreza radi, osporava osnov i visinu tužbenog zahtjeva te smatra da je isto zatraženo u previsokom iznosu, te da nije dovoljno dokazano, no ističe kako je voljan pokušati sklopiti nagodbu s tužiteljem. S ciljem sklapanja nagodbe, predlaže se sudu da prvenstveno provede dokaz medicinskog vještačenja kako bi stranke mogle konstruktivno razgovarati o mogućoj nagodbi, te da se u slučaju ne-sklapanja nagodbe provedu i ostali dokazi (saslušanje stranaka i drugi dokazi). Tuženik, osim što se slaže s prijedlogom tužitelja za provođenjem medicinskog vještačenja, predlaže i dokaz saslušanje stranaka te kao svjedoka predlaže saslušati Miju Ćosića koji je bio direktor tuženika u vrijeme nastanka štete.

3. Prvotno se napominje kako je tužitelj u tužbi kao drugotuženika označio "Croatia osiguranje" d.d. Zagreb, da bi podneskom od 20. studenoga 2023. (stranica 204-205 spisa) povukao tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti u odnosu na istog obzirom da su 15. studenoga 2023. sklopili izvansudsku nagodbu, temeljem koje je drugotuženik isplatio tužitelju utuženi iznos naknade neimovinske štete, slijedom čega je sud rješenjem poslovni broj Pr.244/2022-35 od 23. studenoga 2023. utvrdio da je tužba u odnosu na drugotuženika "Croatia osiguranje" d.d. Zagreb povučena (stranica 210-212 spisa).

4. Radi pravilnog i potpunog utvrđenja činjeničnog stanja sud je u tijeku postupka proveo dokaz uvidom u cjelokupnu materijalnu dokumentaciju koja prileži spisu, te je proveden dokaz medicinskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku prof. Aleksandri Pirjavec Mahić, dr.med., čiji Nalaz i mišljenje od 2. svibnja 2023. prileži na stranici 174-175 spisa, dokaz financijskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku Anti Beusu, dipl.oecc., čiji Nalaz i mišljenje od 29. siječnja 2024. prileži na stranici 243-252 spisa, kao i dokaz saslušanjem tužitelja kao stranke (stranica 266-267 spisa).

5. Tužitelj je konačno precizirani tužbeni zahtjev postavio u podnesku od 9. veljače 2024. (stranica 260-263 spisa) na način naveden u izreci presude.

6. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno kao i svih dokaza zajedno, te na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sukladno čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 - odluka USRH, 84/08, 96/08 - odluka USRH, 123/08 – ispr., 57/11, 25/13, 89/14 – odluka USRH, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23; dalje ZPP), ovaj sud smatra tužbeni zahtjev osnovanim.

7. Predmet ovog postupka je zahtjev za naknadu štete (neimovinske i imovinske) koju tužitelj potražuje od tuženika, kao svog poslodavca, vezano za štetni događaj koji je dogodio 13. travnja 2017., kada je pretrpio ozljedu na radu prilikom obavljanja poslova svog radnog mjesta.

7.1. Među strankama nije sporno da je tužitelj u vrijeme nastanka šetnog događaja bio zaposlen kod tuženika na radnom mjestu brodomontera - KV, temeljem Ugovora o radu na određeno vrijeme od 20. prosinca 2016. (stranica 14-15 spisa), kao i da je 13. travnja 2017., prilikom obavljanja svog radnog mjesta montera i to rezanja metalne pregrade s plinskim aparatom za rezanje metala u komori sekcije broda ozlijeđen na način da je zadobio duboke opekline glave, trupa, lijeve natkoljenice, potkoljenice i obje šake, te opekline dišnih puteva (navedeno proizlazi iz Nalaza i

mišljenja stalnog sudskog vještaka prof. Aleksandre Pirjavec Mahić, dr.med.). Također, nije sporno da je zbog opisanog ozljeđivanja tužitelj pretrpio štetu i da je od 1. kolovoza 2021. ostvario pravo na starosnu mirovinu (rješenje Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Područne službe u Rijeci prileži na stranici 214-215 spisa).

7.2. Međutim, sporno je postoji li valjan pravni osnov temeljem kojeg bi tuženik bio u obvezi naknaditi tužitelju nastalu štetu, kao i visina tužitelju proizašle štete.

8. Odgovornost tuženika za nastalu štetu po mišljenju ovoga suda temelji na odredbi čl. 111. Zakona o radu („Narodne novine“ broj 93/14, 127/17 i 98/19, 151/22 i 64/23; dalje ZR) i odredbi čl. 25. Zakona o zaštiti na radu („Narodne novine“ br. 71/14, 118/14, 154/14, 94/18 i 96/18; dalje ZZR). U smislu predmetnih odredbi zakona poslodavac odgovara za štetu koju je pretrpio radnik na radu ili u svezi s radom po načelu objektivne odgovornosti i te odgovornosti se može osloboditi samo u slučaju ako dokaže da je šteta nastala zbog više sile, radnjom treće osobe ili oštećenika koju on nije mogao predvidjeti i čije posljedice nije mogao izbjeći ili otkloniti.

9. Ocjenom izvedenih dokaza, a osobito uvidom u Prijavu o ozljedi na radu (stranica 37-40 spisa) ovaj sud utvrđuje da je do ozljede došlo u Brodogradilištu "3. Maj", sekciji 4260 VT 01, novogradnji 733, u komori sekcije, i to tijekom rezanja metalne pregrade s plinskim aparatom za rezanje metala u komori, uslijed čega su po tužitelju prskale iskre rastaljenog metala koje su zahvatile radno odijelo, uslijed čega je tužitelj zadobio opekline. Kao uzrok ozljede na radu (točka 38) navodi se "viša sila".

10. S druge pak strane, uvidom u zapisnik Inspektorata rada, Područnog ureda Rijeka o obavljenom inspekcijskom nadzoru poslovanja tuženika klasa: UP/I-116-02/17-41/44, ur.broj: 524-10-03-02/1-17-10 od 24. travnja 2017. (stranica 21-28 spisa) utvrđeno je da je u opisu poslova radnog mjesta tužitelja izostavljeno korištenje aparata za plinsko rezanje s kojim je tužitelj zapalio neadekvatno radno odijelo, a isto da je stavljeno u opis poslova radnog mjesta brodocjevara, slijedom čega je po službenoj dužnosti donijeto usmeno rješenje kojim se zabranjuje obavljanje radnih postupaka, rezanje metalne ploče u skučenom prostoru dimenzija visine 1420 mm, širine 584 mm x dužine 710 mm, na poslovima pričvršćivanja sekcije 4260 VT 01 – novogradnja 733 plinskim aparatom za rezanje (autogeno) tužitelju bez upotrebe propisane zaštitne opreme, odnosno radnog zaštitnog odjela od prskanja rastaljenog metala i plamena.

10. Nadalje, uvidom u izjavu tužitelja, sadržanu u zapisniku o izjavi ozlijeđenog Inspektorata rada, Područnog ureda Rijeka od 31. svibnja 2017. (stranica 29-30 spisa) ovaj sud utvrđuje da je predmetnog dana poslovođa Mile Šimić rasporedio tužitelja da radi poslove pričvršćivanja pregrada u sekciji 4260 – VT01, na novogradnji 733, a zbog čega je morao ulaziti u prostor sekcije napravljene kao tri komore visine 1420 mm, širine 587 mm i dužine 710 mm. U prostor je ušao kroz okrugli prostor fi 400 mm, i prve dvije pregrade centrirao je na određenu poziciju uz pomoć hidraulične pumpe i metalnog klina, dok treću nikako nije mogao centrirati, slijedom čega je od pomoćnika Amira Redžića zatražio da mu doda unutra aparat za plinsko rezanje, istog da je zapalio, izrezao rub u dužini od oko 70 cm za nekoliko milimetara i u jednom trenutku dok je ugasio aparat za plinsko rezanje i htio puntirati lim s aparatom za elektrolučno zavarivanje, od ispod da mu se radno odijelo zapalilo. Kako nije mogao izaći iz tog malog prostora, da je počeo gasiti odijelo, no kako je to

bilo jako teško, da mu je netko izvana pomogao da ga se izvuce kroz taj otvor, no da ne zna tko. Također je naveo da se sjeća da je vani skinuo sa sebe izgorjene hlače, ali da se ne sjeća hitne pomoći jer da je izgubio neke dijelove tog događaja.

11. U konačnici, i iz medicinske dokumentacije tj. otpusnog pisma Kliničkog bolničkog centra Rijeka, Klinike za anesteziologiju i intenzivno liječenje, Zavoda za intenzivnu medicinu (stranica 41-42 spisa) ovaj sud utvrđuje da je tužitelj zaprimljen na Odjel intenzivnog liječenja na koji je dovezen iz 3. Maja, nakon nesreće na radu, odnosno da je došlo do vatre u uskom prostoru gdje je vario.

11.1. Dakle, iz rezultata provedenog dokaznog postupka nesporno je utvrđeno da je predmetni štetni događaj tužitelju priznat ozljedom na radu 12. srpnja 2017. (o čemu dokaz prileži na stranici 40 spisa), te da je do istog došlo zbog neadekvatnog zaštitnog odijela za rad na strojevima (navedeno je utvrđeno uvidom u zapisnik Inspektorata rada, Područnog ureda Rijeka o obavljenom inspekcijskom nadzoru).

12. Ovdje se ističe da su odredbom čl. 41. st. 3. ZZR-a propisano da je poslodavac obavezan osigurati da sredstva rada i osobna zaštitna oprema u uporabi bude u svakom trenutku sigurna, održavana, prilagođena za rad i u ispravnom stanju, te da se koriste u skladu s pravilima zaštite na radu, tehničkim propisima i uputama proizvođača tako da u vrijeme rada ne ugrožavaju radnike, a što ovdje nije bio slučaj.

13. Propust tuženika u osiguranju adekvatne zaštitne opreme tužitelja za sigurno obavljanje konkretnog radnog zadatka ovaj sud kvalificira kao propust u smislu odredbe čl. 44. st. 1. ZZR-a smatrajući kako tuženik nije planirao, pripremio i provodio proces rada na način da je osigurao što djelotvorniju zaštitu radnika, uz napomenu kako ovaj sud smatra da je tuženik podcijenio, u uvjetima rada tužitelja, opasnost od ozljeda.

14. U konkretnom slučaju do nastanka ovog štetnog događaja očito je došlo zbog objektivne odgovornosti tuženika uslijed neosiguravanja adekvatne zaštitne opreme za rad tužitelju, uz napomenu kako je predmetna nesreća nesreća na radu, što sve utemeljuje tužnikovu objektivnu odgovornost u smislu odredbe čl. 25. ZZR-a i čl. 111. ZR-a koja odredba upućuje na primjenu, u svezi reguliranja naknade štete, općih propisa obveznog prava. Kako na strani tužitelja nema nikakve krivnje za nastanak štetnog događaja obzirom da svojom radnjom ili propustom nije pridonio njezinom nastanku (riječ je o radniku s 36 godina radnog iskustva na poslovima na kojima je ozlijeđen, a kako to proizlazi iz točke 28. Prijave o ozljedi na radu), to ovaj sud ne nalazi da bi bile ispunjene pretpostavke za podijeljenu odgovornost zbog doprinosa tužitelja nastanku štete u smislu odredbe čl. 1092. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18; dalje ZOO), već bi se ovdje moglo raditi o slučaju koji se dogodio, međutim i u tom slučaju tuženik snosi odgovornost za štetne posljedice u smislu odredbe čl. 1045. st. 3. ZOO-a, uz napomenu kako takvu odgovornost ne isključuje ni činjenica što protiv tuženika zbog ovog štetnog događaja nije pokrenut kakav postupak.

15. Odredbom čl. 19. ZOO-a propisano je da svaka fizička i pravna osoba ima pravo na zaštitu svojih prava osobnosti pod pretpostavkama utvrđenim zakonom te da se pod pravima osobnosti u smislu ovog Zakona razumijevaju pravo na život, tjelesno i duševno zdravlje, ugled, čast, dostojanstvo, ime, privatnost osobnog i obiteljskog

života, slobodu i dr. Odredbom čl. 1100. ZOO-a propisano je da će sud u slučaju povrede prava osobnosti ako nađe da to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju, dosuditi pravičnu novčanu naknadu, neovisno o naknadi imovinske štete, a i kada nje nema. Stavkom 2. istog članka je propisano da će pri odlučivanju o visini pravične naknade sud voditi brigu o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih boli, duševnih boli i straha, cilju kojem služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive s njezinom naravi i društvenom svrhom. Odredba čl. 1046. u svezi čl. 19. i odredba čl. 1100. ZOO-a reguliraju štetu po osnovu povrede prava osobnosti (neimovinsku štetu), dok odredba čl. 1093. st. 2. ZOO-a regulira naknadu imovinske štete u dijelu naknade troškova liječenja od zadobivenih ozljeda te drugih potrebnih troškova u svezi s liječenjem.

16. U svezi s naprijed navedenim zakonskim odredbama tužitelj potražuje naknadu neimovinske štete s osnova povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje, te naknadu imovinske štete s osnova tuđe pomoći i njege, troškova puta i liječenja, pojačane prehrane te izgubljenju zaradu.

17. U odnosu na visinu štete proveden je dokaz medicinskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku prof. Aleksandre Pirjavec Mahić, dr.med., koja u svom Nalazu i mišljenju od 2. svibnja 2023. (stranica 174-175 spisa) navodi kako je tužitelj 13. travnja 2017. zadobio povredu na radu u Brodogradilištu "3. MAJ", kada je došlo do eksplozije i požara u uskom prolazu gdje je radio kao varioc, uslijed čega je zadobio duboke opekline glave, trupa (više s lijeve strane), lijeve natkoljenice i potkoljenice, obje šake, a osim toga da je zadobio i opekline dišnih puteva, što da je neizbježno kod opekline izazvanih plamenom.

18. Nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka prof. Aleksandre Pirjavec Mahić, dr.med., sud u cijelosti prihvaća kao stručan i objektivan, te sačinjen u skladu s medicinskom dokumentacijom u spisu i nakon pregleda tužitelja, uz napomenu kako ni stranke nisu imale primjedbi na isti.

19. Podredno se napominje kako je tužitelj podneskom od 20. studenoga 2023. (stranica 204-205 spisa) povukao tužbu u odnosu na naknadu neimovinske štete, a što je obrazloženo u točki 3. obrazloženja ove odluke, pa se zbog nepotrebnog ponavljanja upućuje na isto.

20. Prihvaćajući mišljenje vještaka o potrebi tuđe pomoći i njege (tako vještak navodi da je tužitelju tuđa pomoć i njega bila potrebna u trajanju od šest sati dnevno kroz 60 dana za obavljanje uobičajenih kućanskih poslova, osobne higijene, odlaska u trgovinu, pripreme hrane i hranjenja, i to do trenutka potpune epitelizacije opekline na šakama, a zatim dva sata dnevno kroz 120 dana), temeljem čl. 223. ZPP-a cijeneći da tužitelju za jedan sat nestručne pomoći pripada pravo na naknadu u iznosu od 5,31 eura, to tužitelju pripada pravična naknada u utuženom iznosu od 3.186,00 eura.

20.1. Glede pak pojačane prehrane, navodi se da sud prihvaća iskaz tužitelja u dijelu u kojem navodi da je kupovao vitamine, minerale i želatine, odnosno da je pokušavao sve prirodno konzumirati, te da je i na to u prvih godinu dana potrošio preko 500,00 eura, pa imajući na umu činjenicu da tužitelj danas nema dio jednjaka i da ga je supruga hranila na slamku (navedeno proizlazi iz iskaza tužitelja kao stranke

sa stranice 266-267 spisa), kao i činjenicu da je kod istog nesporno postojala potreba za pojačanim unosom minerala i vitamina, to sud tužitelju po ovoj osnovi dosuđuje utuženu novčanu naknadu od 500,00 eura.

20.2. Također cijeneći dužinu trajanja bolničkog liječenja (od 13. travnja 2017. do 29. svibnja 2017., a što sud utvrđuje uvidom u otpusnicu Kliničkog bolničkog centra Rijeka, Klinike za kirurgiju, Odjela plastične i rekonstrukcijske kirurgije sa stranice 45 spisa), kao i broj obavljenih kontrola kod liječnika specijalista navedenih u nalazu i mišljenju medicinskog vještaka i medicinskoj dokumentaciji koja prileži spisu, kao i dužinu trajanja bolovanja (od 13. travnja 2017. do 28. veljače 2019. – navedeno je sud utvrdio uvidom u Nalaz i mišljenje vještaka financijske struke Ante Beusa, dipl.oecc. i potvrdu sa stranice 232 spisa), uz napomenu da je i sam tužitelj u svom iskazu naveo da je obavio preko stotinu pregleda kod liječnika, kćer da ga je znala voziti automobilom i da se radi o osam kilometara u jednom smjeru obzirom na mjesto gdje živi (Viškovo) i Klinički bolnički centar Rijeka, Lokalitet Rijeka i Lokalitet Sušak, uz napomenu da je nekad znao ići autobusom, a "cvikalica" u dva smjera da je iznosila 40,00 kn/5,31 eura. Vezano za trošak liječenja navodi se da iz iskaza tužitelja kao stranke proizlazi da je u vrijeme kada mu je to počelo zarastati da je kupovao masti za opekline, 400,00 kn/53,09 eura da je koštala svaka, naziva masti da se ne sjeća, da je kupio dvije, nakon čega da je po preporuci kupovao jeftinije masti jer da mu je ova bila preskupa, da bi na kraju počeo kupovati dječju mast koju koristi i danas, jer da se dnevno maže dva puta kako bi uopće mogao raditi bilo kakve pokrete, to je sud mišljenja kako tužitelju na ime troškova puta i liječenja pripada pravična novčana naknada u iznosu od 500,00 eura, sve temeljem odredbe čl. 1095. st. 1. ZOO-a i čl. 223. ZPP-a, no pozivom na odredbu čl. 2. st. 1. ZPP-a tužitelju dosuđuje utuženi iznos od 322,00 eura.

21. Slijedom navedenog, tužitelju je po osnovi imovinske štete dosuđen iznos od 4.008,00 eura, slijedom čega je valjalo tužbeni zahtjev usvojiti u cijelosti te presuditi kao u točki I. izreke.

21.1. Kako je sud visinu imovinske štete utvrdio prema cijenama na dan presuđenja, to tužitelju na dosuđeni iznos štete pripada zatezna kamata od presuđenja pa do isplate, kako je i utuženo, sve sukladno odredbi čl. 29. st. 1. ZOO-a.

22. U odnosu na naknadu izgubljene zarade po osnovi radnog odnosa, ističe se kako je odredbom čl. 1095. st. 1. ZOO-a propisano da tko drugome nanese tjelesnu povredu ili mu naruši zdravlje, dužan je naknaditi, pored troškova liječenja i drugih potrebnih troškova s tim u vezi, i zaradu izgubljenu zbog nesposobnosti za rad za vrijeme liječenja. Ovdje se napominje da oštećenik ima pravo na naknadu štete s osnova izgubljene zarade ako zbog nesposobnosti za rad, prouzročene ozljedom na radu, nije bio u mogućnosti ostvariti onu imovinsku korist koju bi izvjesno ostvario da nije nastupila nesposobnost za rad.

22.1. Na okolnost naknade izgubljene zarade za vrijeme korištenja bolovanja kao posljedice ovog štetnog događaja sud je proveo dokaz financijskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku Anti Beusu, dipl.oecc., koji je Nalazu i mišljenju od 29. siječnja 2024. (stranica spisa) utvrdio gubitak na zaradi tužitelja u ukupnom iznosu od 22.417,32 eura (Tablica 2.), s time da je iz nalaza i mišljenja razvidan svaki

pojedini mjesečni iznos gubitka na zaradi tužitelja u razdoblju od 1. travnja 2017. do 31. srpnja 2021.

22.2. Sud je Nalaz i mišljenje financijskog vještaka Ante Beusa, dipl.oecc. u cijelosti prihvatio kao objektivan i izrađen u skladu s pravilima struke i dokumentacijom koja prileži spisu, uz napomenu da ni stranke nisu imale primjedbe na isti.

22.3. Slijedom naprijed navedenog, valjalo je tužbeni zahtjev tužitelja u odnosu na izgubljenu zaradu usvojiti u utuženom iznosu od 22.417,32 eura i presuditi kao u točki II. izreke.

22.4. Odredba čl. 29. st. 1. ZOO-a propisuje da dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje, pored glavnice i zatezne kamate, slijedom čega tužitelju temeljem odredbe čl. 1086. st. 1. ZOO-a na dosuđen iznos imovinske štete pripada pravo na zatezne kamate od trenutka kada su dospjeli pojedini iznosi, a na način naveden u izreci.

23. Ovdje se ističe da je sud prilikom donošenja odluke vodio računa da je stupio na snagu Zakon o uvođenju euraa kao službene valute u Republici Hrvatskoj ("Narodne novine" broj 57/22 i 88/22), slijedom čega je konverzija izvršena sukladno odredbi članka 48. navedenog Zakona (fiksni tečaj konverzije kune u euro: 1 euro = 7,53450 kuna).

24. Vezano za prigovor zastare kojeg tuženik ističe u podnesku od 1. ožujka 2024. (stranica 264 spisa) navodi se da iz potvrde o bruto plaći tuženika od 7. ožujka 2019. (stranica 232 spisa) proizlazi da je tužitelj na bolovanju bio u razdoblju od 13. travnja 2017. do 28. veljače 2019.

24.1. Nadalje, odredbom čl. 230. st. 1. ZOO-a propisano je da potraživanje naknade štete zastarijeva za tri godine od kada je oštećenik doznao za štetu i osobu koja je štetu učinila. Kako je tužitelj za konačan obujam štete saznao završetkom bolovanja, pa imajući u vidu da je tužbu podnio dana 28. srpnja 2020., to nije protekao predviđeni zastarni rok u kojem je imao pravo potraživati naknadu štete, slijedom čega je dani prigovor neosnovan.

25. Sud nije provodio ostale predložene dokaze po tuženiku smatrajući da je činjenično stanje u dovoljnoj mjeri utvrđeno i da provođenje ostalih dokaza ne bi pridonijelo potpunijem utvrđenju istog.

26. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. u svezi čl. 155. ZPP-a, sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova na rad odvjetnika (dalje Tarifa).

26.1. Dosuđeni trošak sastoji se od troška sastava tužbe u iznosu od 1.000,00 eura (Tbr. 7. t. 1. Tarife), sastava podnesaka od 15.11.2023., 20.11.2023., 29.11.2023. i 9.2.2024. (500,00 eura x 4; Tbr. 8. t. 3. Tarife), sastava podnesaka od 25.3.2021., 13.10.2021. i 24.10.2022. (200,00 eura x 2 + 50,00 eura; Tbr. 8. t. 3. Tarife), zastupanja na ročištima 22.7.2022. i 4.3.2024. (1.000,00 eura + 500,00 eura; Tbr. 9. t. 1. Tarife), što ukupno iznosi 4.950,00 eura, što uvećano za trošak PDV-a od 25% (1.237,50) 6.187,50 eura. Tužitelju je valjalo u cijelosti priznati trošak medicinskog

vještačenja u iznosu od 796,33 eura, kao i trošak financijskog vještačenja u iznosu od 300,00 eura, odnosno sveukupni iznos od 7.283,83 eura, dok je s preostalim dijelom troška odbijen kao neosnovanim. Odluka o kamatnoj stopi temelji se na odredbi članka 3. ZID ZOO-a („Narodne novine“ broj 78/15). Odluka o pravu na kamatu na parnični trošak temelji se na odredbi članka 30. stavak 3. Ovršnog zakona („Narodne novine“ broj 112/12, 25/13 i 93/14).

U Rijeci 10. travnja 2024.

Sudac

Marija Predovan Matoković

Uputa o pravnom lijeku

Protiv ove odluke stranke imaju pravo žalbe u roku od 15 dana od dana primitka ovjerenog prijepisa istih. Žalba se podnosi ovome sudu u tri istovjetna primjerka, a o žalbi odlučuje Županijski sud.

DNA:

- pun. tužitelja
- pun. tuženika

Broj zapisa: **9-30866-292e3**

Kontrolni broj: **0d90d-14926-c09d2**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Marija Predovan Matoković, O=OPĆINSKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.